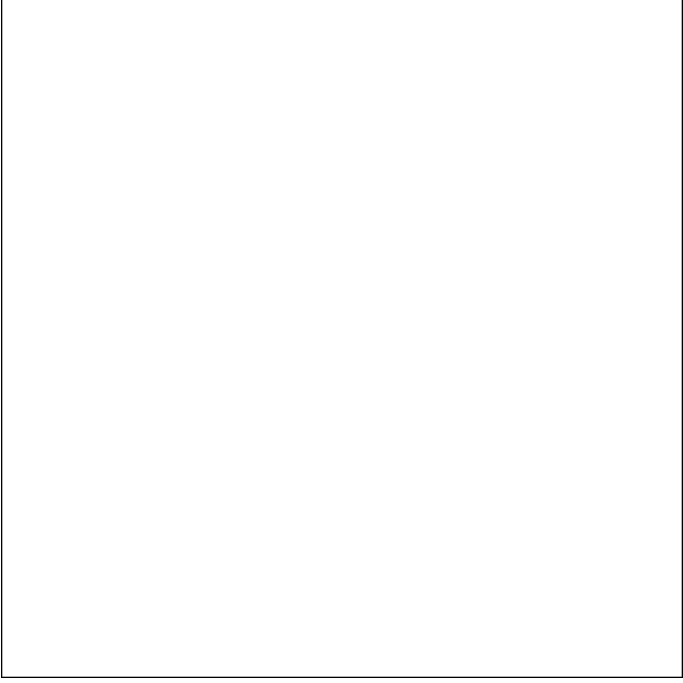

Maliit na Binhi: Ang Kuwento ni Wangari Maathai

Nicola Rijdsijk ✎
Maya Marshak ✎
Karla Comanda ✎
3
Tagalog 🗨️

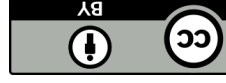

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Maliit na Binhi: Ang Kuwento ni Wangari Maathai

Nicola Rijdsijk ✎
Maya Marshak ✎
Karla Comanda ✎

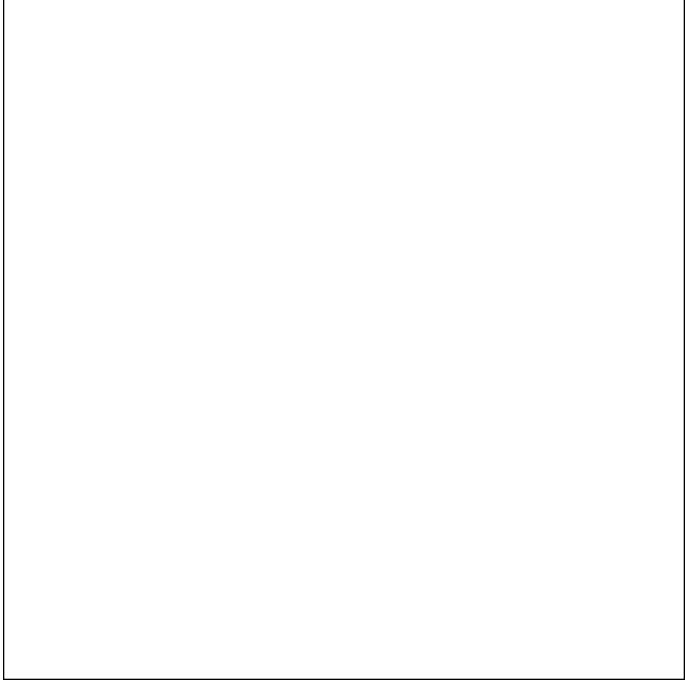

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

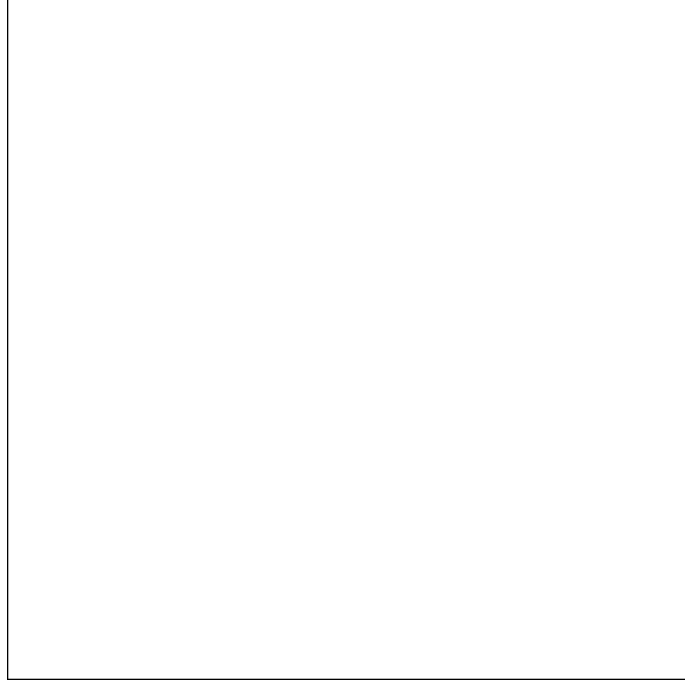

Sa isang nayon sa libis ng Bundok Kenya sa Silangang Africa, may isang batang babaeng nagtrabaho sa bukid kasama ng kanyang ina. Wangari ang pangalan niya.

Mahilig lumabas si Wangari. Sa
gulayan ng kanyang pamilya,
hinughog niya ang lupa gamit ang
kanyang matsete. Nagpunla siya ng
malilit na buto sa mainit na lupa.

Pumanaw si Wangari noong 2011,
pero maari natin siyang alalahanin
sa tuwing makakakita tayo ng
magandang puno.

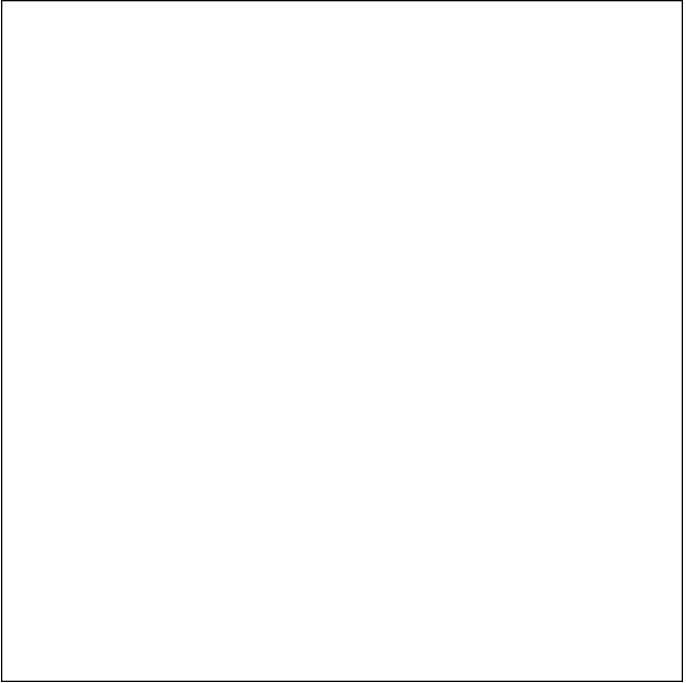

Ang paborito niyang panahon ay ang dapit-hapon. Alam ni Wangari na oras na para umuwi kapag masyado nang madilim para tingnan ang mga halaman. Sinusundan niya ang makipot na daan sa kabukiran at binabagtas ang ilog sa kanyang pag-uwi.

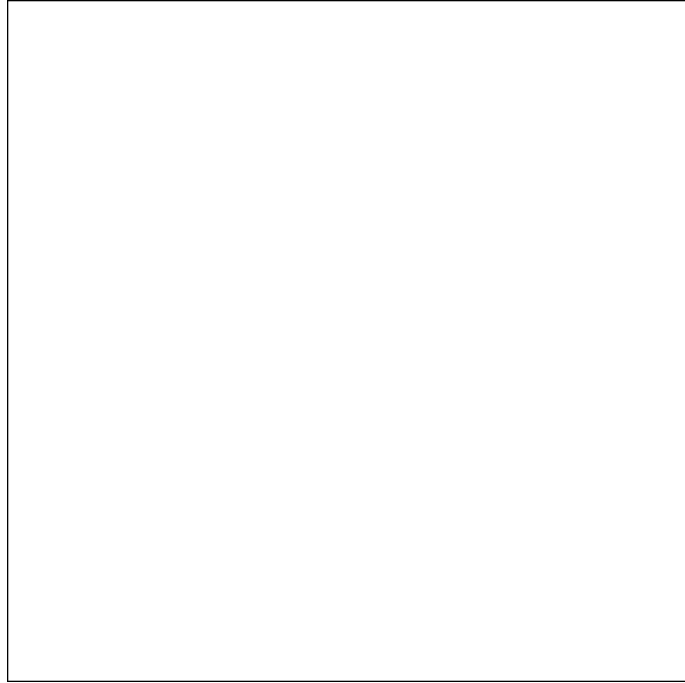

Nagsumikap nang husto si Wangari. Napansin ito ng mga tao sa buong mundo at binigyan siya ng bantog na gantimpala. Ito ay ang Nobel Peace Prize, at siya ang kauna-unahang babaeng Aprikana na nakatanggap nito.

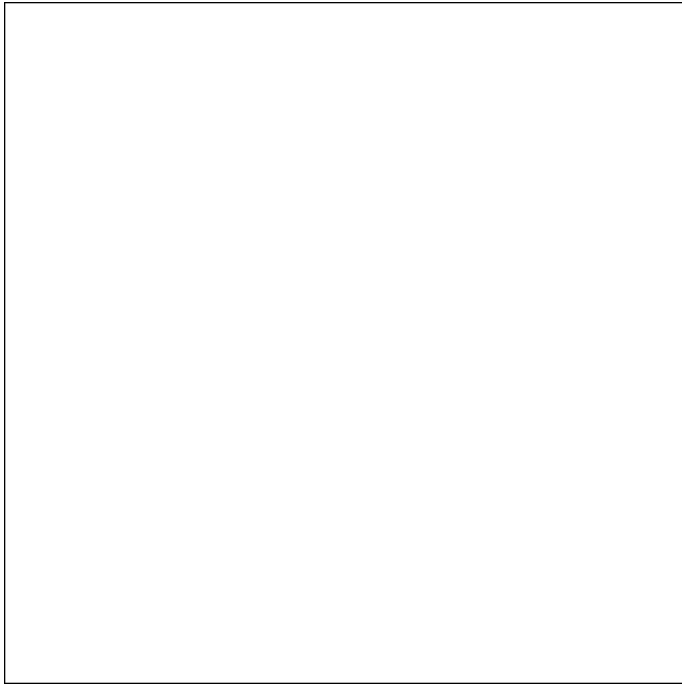
Matalino si Wangari at sabik siyang pumasok sa eskuwela. Ngunit nais ng ina at ama niya na manatili siya sa bahay at tulungan sila. Noong siya ay pitong taong gulang, hinikayat ng kuya niya ang kanilang mga magulang na papasukin siya sa eskuwela.

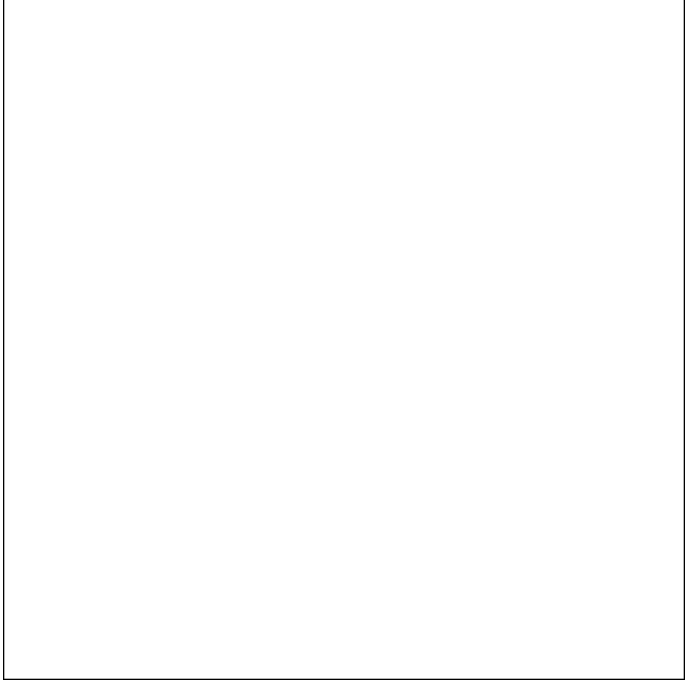
Lumipas ang panahon at naging kagubatan ang mga puno, at umagos nang muli ang mga ilog. Lumaganap ang mensahe ni Wangari sa Aprika. Ngayon, milyong-milyong mga puno ang tumutubo salamat sa mga binhi ni Wangari.

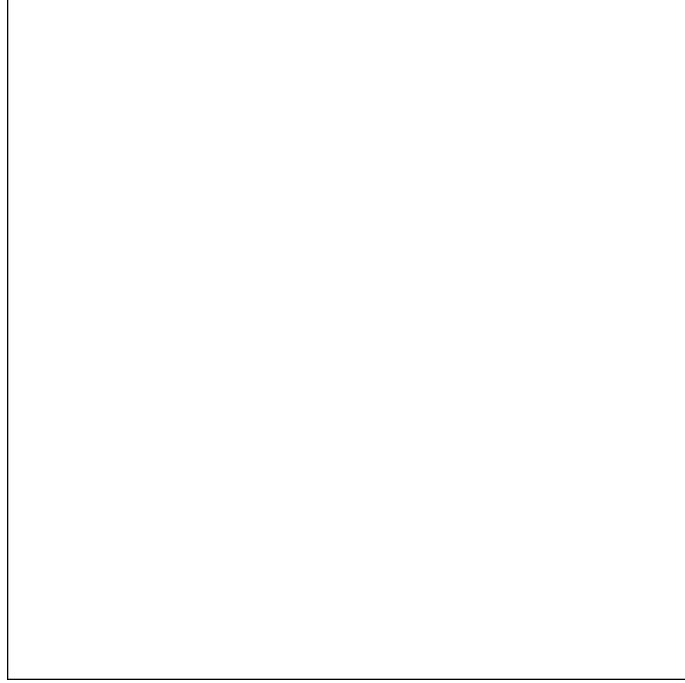
kapangyarihan.

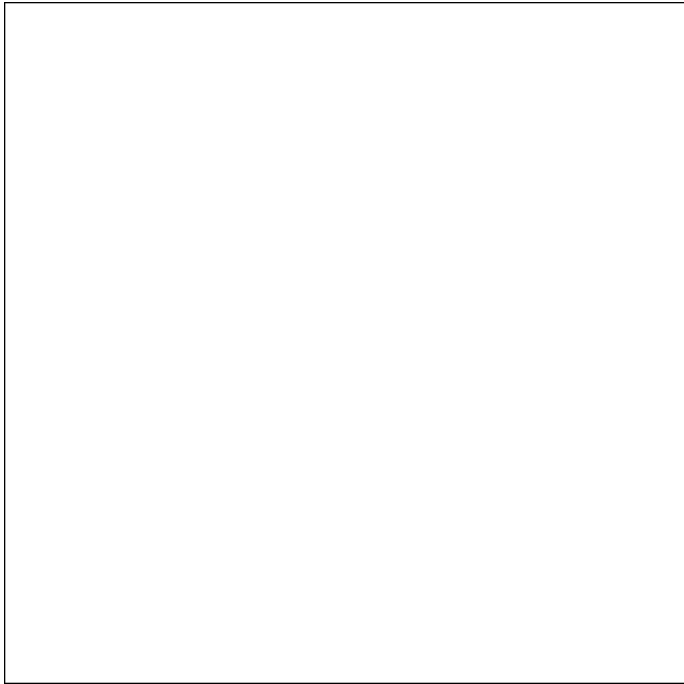
Mahilig siyang matuto! Dumami ng dumami ang natutunan ni Wangari sa bawat librong binasa niya. Sa sobrang husay niya sa kanyang pag-aaral, inimbitahan siyang mag-aral sa Estados Unidos ng Amerika. Nasiyahan si Wangari! Marami pa siyang gustong malaman tungkol sa mundong ginagalawan niya.

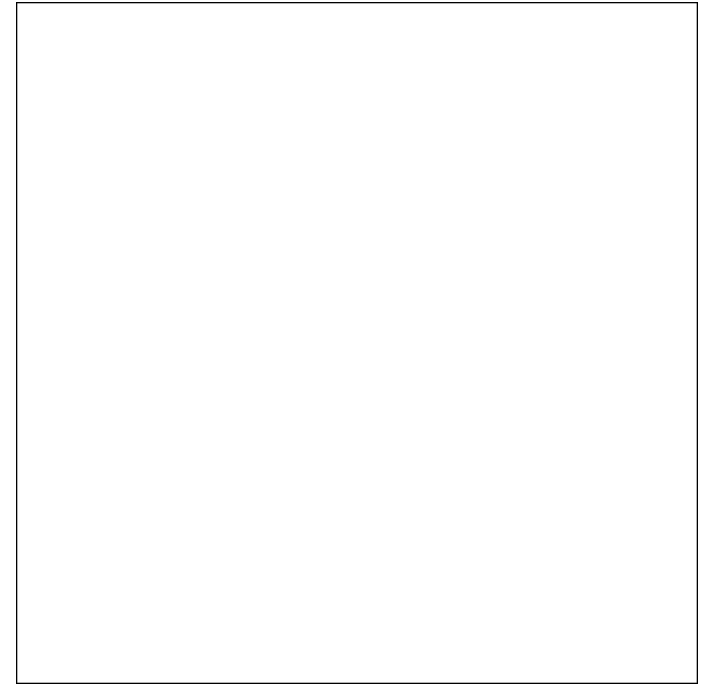
Maraming bagong natutunan si
Wangari sa pamantasan sa
Amerika. Pinag-aralan niyang husto
ang mga halaman at kung paano
sila lumaki. At naalala niya kung
paano siya lumaki: nakipaglaro siya
sa kanyang mga kuya sa ilalim ng
mga puno ng magandang
kagubatan sa Kenya.

Alam ni Wangari kung ano ang
dapat gawin. Tinuruan niya ang
mga kababaihang magtanim ng
puno mula sa mga binhi. Ibinenta
ng mga kababaihan ang mga puno
at ginamit ang kanilang
pinagkakitaan para alagaan ang
kanilang pamilya. Natuwa ang mga
kababaihan. Tinulungan sila ni
Wangari na maging malakas at
maniwala sa sarili nilang

Habang dumarami ang kaalaman niya, mas napagtanto niya na mahal niya ang kanyang mga kababayan sa Kenya. Gusto niyang maging masaya sila at malaya. Habang dumarami ang kaalaman niya, mas naalala niya ang kanyang Aprikanong tahanan.

Nang matapos siya sa kanyang pag-aaral, bumalik siya sa Kenya. Ngunit nagbago na ang kanyang bayan. Dumukwang ang mga bukid sa kahabaan ng lupa. Walang panggatong para sa pagluluto ang mga kababaihan. Naghihirap ang mga tao at gutom ang mga bata.